

никога не се изчерпва. Именно така трѣбва да се възпитава младежъта. И ти възпитай Славчето така. Пази я като зеницата на окото си. Тия нѣколко часа отъ като съмъ съ тебе, ми спомнятъ все първитѣ месеци преди женитбата, когато ме караше да се наричамъ твоята невѣста и да ти записвамъ всѣка вечеръ по нѣщо. Помнишъ ли? А донесе ли синитѣ листчета? Да! Благодаря ти, любимий мой. Прочети ми нѣщо, защото, вижъ какъ се задъхвамъ. А така ще спечелимъ още нѣколко минути. Чувствамъ... Господи, колко странно звучи това — още нѣколко минути!

Азъ собирамъ всички сили, за да не се разридая отново. Гледамъ я съ любовъ и страхопочитание и вадя синитѣ листчета. Държа ги, но не мога да почна.

Магда отново ме помолва:

— Прочети, милий, прочети, това ще ми спомни най-хубавото време отъ живота ми. Прочети нѣщо на слуки...

*

Азъ зачитамъ съ разтреперанъ гласъ първото случайно разгнато листче. Това звучи така просто и чудно.

„Мили Ваню, кога ще дойдешъ? Денътъ е празенъ безъ тебе. Обикалямъ сама отъ прозорецъ на прозорецъ и все ми се струва ще стане нѣщо особено.

„Знаешъ ли, сега сякашъ разбрахъ, че съмъ негодно за живота творение на Бога, и затова все ми се струва, че ще си ида въ далечната родина и ще намѣря онова неясно щастие, което ми е отнето тука на земята.

„Когато си съ мене почти не чувствавамъ това и може би не бихъ живѣла до сега, ако не бѣхъ те срѣщнала. Тоя смъртенъ копнежъ, който като лампичка въ мъгла неясно блещука, ме следва отдавна, още като дете.

„Винаги когато остана сама чувствавамъ колко съмъ чужда за свѣта що ме обикаля. Когато има край мене хора искамъ да се почувствувамъ дружна съ тѣхъ, но рѣдко мога. Тогава още по-силно ме мами неясното огънче, но неговиятъ зовъ е тѣй далеченъ и неясенъ, че не знамъ по коя пѣтека се отива къмъ него“.

Твоята малка невѣста, Магда“.

— Милото деветнайсетъ годишно момиченце, колко вѣрно е изповѣдало себе си! — трогната, съ усмивка казва Магда. — Но чети, чети, така си отпочивамъ и ми е много приятно.

„Мое златно сърдце, — чета азъ — благодаря ти! За тая мощна и непрекъснато ограждаща ме ласка, която из-